

over, hvor længe de skal arbejde. Det er ikke fast bestemt i vore Tariffer, at der ikke maa arbejdes udover 8 Timer; betales der for udover 8 Timer, maa der ogsaa arbejdes ud derover (Afbrydelse af *Landbrugsministeren*). Den højtærede Landbrugsminister siger, at det gør de ikke, jo saamænd gør de saa.

H. P. Hansen (Sorø Amt): I den Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen, som for faa Dage siden blev vedtaget af det konservative Folkeparti og Venstre, fandtes der en Bemærkning om, at man forventede, Regeringen vilde føre en for alle Erhvervsinteresser betryggende Politik. Dette skulde vel forstaas saaledes, at det ikke alene gjaldt de Erhverv, der var ramt af Udlandets Konkurrence, men at Regeringen ogsaa vilde tage alle skyldige Hensyn til de øvrige Erhvervsgrene, saavel Haandværkerstanden som Handelsstanden og Arbejderklassen. Imidlertid synes den Arbejdsløshed, som vi ikke har været fri for i indeværende Aar, at tage forøget Fart, og vi ved alle, hvad det betyder; naar Arbejdsløsheden øges, indskrænkes Købeevnen for mange Familier, og Handelsstanden og Haandværkerstanden kommer derved ogsaa i vanskeligere Forhold end tidligere. Det ærede Medlem Hr. Westergaard mente, at der kunde gøres mere for at sætte Arbejder i Gang, end der hidtil var gjort, selv om Kommunerne og Staten havde gjort en Del. Kommunerne har i disse Aar — det har været fremhævet Gang paa Gang — sat overordentlig meget Arbejde i Gang, og ogsaa Staten har ifølge Udtalelser af flere Venstremænd sat overordentlig meget Arbejde i Gang, men det spores ikke i saa overordentlig Udstrækning. Jeg har derfor den Opfattelse, at det, der staar i Dagsordenen, er Udtryk for en Villie, som er til Stede, men denne Villie omsættes ikke i en evnerig Handling, saaledes at de gode Ønsker, der er udtalt i den Dagsorden, i Virkeligheden ikke faar nogen Betydning. At man fra Statens Side ikke bidrager særlig stærkt til at faa Arbejder i Gang, vil jeg gerne fremdrage et enkelt Eksempel paa. Jeg har tidligere omtalt det, men til Belysning af, hvor langsomt det gaar for Staten med at sætte Arbejder i Gang, taber det ikke i Værdi, tværtimod, Værdien øges Aar for Aar, naar man stadig væk kan pege paa, at man endnu ikke har gjort noget ved det paagældende Foretagende. Saa langt tilbage som i 1913 indeholdt det Finanslovsforslag, som da blev fremlagt, en Bemærkning om, at det ret snart vilde blive nødvendigt at udvide Stationspladsen ved

Slagelse, fordi Godstrafikken var steget saa stærkt, at man ikke kunde nøjes med det Antal Læssespor og lignende, man havde dernede. Der blev ogsaa givet Bevilling til at foretage en Ekspropriation af de nødvendige Arealer, og et Par Aar efter blev Ekspropriationen foretaget, og 3 Aar efter, i 1916, sagde man: Nu er det absolut nødvendigt, at denne Udvidelse finder Sted, for nu har Trafikken antaget et saa stort Omfang, at man ikke kan vente længere. Saa skete der i øvrigt ikke mere, forskellige Forhold gjorde sig gældende, oplyste den højtærede Trafikminister ved Finanslovsforslagets Behandling i Fjor, saaledes, at man ikke har kunnet foretage disse Udvidelsesarbejder, og nu havde man kasseret hele den første Plan og udarbejdet en ny, hvorefter det vilde være nødvendigt at foretage Ekspropriering af ret store Arealer, og paa Finanslovsforslaget i Fjor var der derfor opført et Beløb paa 800 000 Kr. til denne Ekspropriation. Det var altsaa 8 Aar efter, at man havde begyndt paa Arbejdet, 8 Aar efter, at man havde sagt, at nu skulde der snart tages fat paa Arbejdet, fordi det var nødvendigt. Men vi, som glædede os til, at Staten vilde vise ogsaa Slagelse Kommune en Opmærksomhed ved at sætte Arbejde i Gang, blev ikke saa lidt skuffet; der blev ikke paabegyndt noget Arbejde ved denne Udvidelse af Stationen, tværtimod hundrede man, hvad jeg ogsaa nævnte i Fjor, et betydeligt Byggearbejde, som skulde have været sat i Gang paa nogle af de Arealer, som Staten ønskede at lægge Beslag paa. Der var i og for sig ikke noget at sige til, at man sagde til de Bygherrer, som vilde opføre en større Bygning paa en af de Grunde, Staten vilde ekspropriere: Det nytter ikke noget, for vi skal disponere over den Jord. Men der er noget at sige til, at man bliver ved at trække Sagen hen, saaledes at de paagældende ikke kan faa nogen klar Besked paa, hvorvidt de overhovedet kan bygge eller ej. Jeg rettede i Fjor den Henstilling til den højtærede Trafikminister nu at sætte Jordarbejder i Gang ved dette Foretagende; men hertil svarede den højtærede Trafikminister, at det kunde ikke lade sig gøre, for først skulde der eksproprieres — det var vel i sin Orden —, men han føjede til: Der skal fra min Side blive gjort det mest mulige for at fremme dette Arbejde. Fra Arbejdernes Fællesorganisation blev der den 9. Februar rettet en Henvendelse til den højtærede Trafikminister, hvor man fremsatte det samme Ønske om, at dette Jordarbejde nu maatte blive paabegyndt. Den højtærede